בס״ד "הדף היומי לתולדותנו"

יום **ב׳, ט״ז בטבת** תשס״ב (**31** בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

כפי שהזכרנו לאחרונה, מלמדינו ההגדה של פסח כי "...שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו. והקב"ה מצילנו מידם."
סיפור חסידי מזכיר לנו כי יש שתי דרכים שמזג האוויר מנסה לגרום לנו להוריד את המעיל ואת הכובע. באחת, הרוח נושבת חזקה ועם כל כוחה מתאמץ להפשיט בגדים אלה מעלינו. בשנייה, יוצאת השמש בכל חומה ואנחנו מתחילים להזיע. התוצאות של שתי דרכים אלה הן שונות והפוכות: לראשונה, תגובתינו הטבעית היא להחזיק את המעיל ואת הכובע על גופינו עם כל הכוח שיש בנו. מאידך, לשניה, התגובה היא להתפשט...
במשך הדורות, ניסו הגויים להשמיד אותנו בכלים מכלים שונים.
לא תמיד הכלים [תרתי-משמע] של הגוי הם כלי נשק. לפעמים הוא מנסה, כמו היוונים בתחילת מאבקם נגד עם ה', להוריד את המעיל שלנו ואת הכובע ע"י הוצאת החמה מנרתיקה...

היום, **ט"ז בטבת**, בשנת תקמ"ב (1782-5542), **פרסם** הקיסר יוסף השני מאוסטריה **פקודה בשם "איגרת הסבלנות"** (Toleranz-Patent) בשתי נוסחאות, אחת לעיר ווינה ולארצו, אוסטריה, והשניה לארצות היישוב היהודי הצפוף בבוהמיה ומוראביה.
פקודת "סבלנות" זו מצטיינת בזה, שסעיפיה הראשונים מכילים אישור ההגבלות הדתיות הקיימות, כדוגמא: "רצוננו העליון איננו נוטה בשום אופן לתת לחבורת היהודים בווינה הרחבת הסבלנות החיצונית, אלא גם להבא אין הם קהילה קיימת, ואסורה להם כל תפילה בציבור בכל בית כנסת פומבי." וכן נאמר בנוסח שחל על בוהמיה ומוראביה כי מספר היהודים שנקבע בארצות אלה הוא חוק ולא יעבור.
אח"כ באות ההנחות: "מותר ליהודים לעסוק בכל מלאכה, וגם ללמוד מלאכה מאומנים נוצרים. מותר להם, כמו לנוצרים, לעסוק במסחר סיטוני ולפתוח בתי חרושת ולהעביד פועלים נוצרים. בארצות מושבותיהם, מותר לחכור קרקע על-מנת לעבדה בלי עזרת אחרים, ובייחוד שדות לא מעובדים ואדמת בור. ואם ... ימירו את דתם, יקבלו את הקרקעות הנחכרות לקניין... [דברי ימי עם עולם]

ולא תמיד **הגוי** הוא שעומד לכלותינו ...

***

השבוע, במסורת ישראל, תחילת תקופת '**שובבי"ם**'. ימים אלה נקראים כך על-שם ראשי התיבות של פרשיות התורה בשבתות הקרובות: **ש**מות, **ו**ארא, **ב**א, **ב**שלח, **י**תרו ו**מ**שפטים.
מנהג יראים, חסידים ואנשי מעשה, שמתענים כל יום חמישי מן השבועות שקוראים בהם את הפרשיות הנ"ל. עניין תעניות אלה, מפני כי **יפרו ישראל וירבו, ולא תפיל אישה עוברה.** לכן קבעו התעניות ביום חמישי שבו נבראו הדגים, ונאמרה בהם הברכה: "**ויברך אותם אלוקים לאמור, פרו ורבו ומילאו את המים בימים...**" [בראשית א' 22], ובהם מברכים תמיד "...**וידגו לרוב בקרב הארץ.**" [שם, מ"ח 16] סדר תעניות אלה מתחיל בפרשת "שמות", שכתוב בה: "**וכאשר יענו אותו, כן ירבה וכן יפרוץ...**" [שמות א' 12].

"...**ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע.**" [ירמיה ל' 7]

יום נעים, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בנֵנו יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע בתוך שאר חולי ישראל

בס״ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום ב׳, ט״ז בטבת תשס״ב (31 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ותעניות "שובבי"ם" מסוגלות גם לתיקון חטאות נעורים כמבואר בספרים הקדושים. [ספר התודעה]

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל׳ 7]

יום נעים, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בנֵנו יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע בתוך שאר חולי ישראל